

O kamžité vyhlášení

SÉRIA SEATTLE SERPENTS

TEAGAN HUNTER

Okamžité vylúčenie

TEAGAN HUNTER

**ZELENÝ
KOCÚR**

Z anglického originálu Teagan Hunter: MATCH PENALTY (Seattle Serpents #6) preložila Zuzana Hučková.

Translation © 2026 by Zuzana Hučková

Zodpovedná redaktorka: Silvia Palušková

Jazyková korektúra: Mária Danihelová

Copyright © 2026. MATCH PENALTY by Teagan Hunter

Slovak edition © 2026 by Vydavateľstvo Zelený Kocúr s.r.o., Morušová 5, 93101 Šamorín, Slovensko

Webová stránka: zelenykocur.sk

E-mail: redakcia@zelenykocur.sk

Návrh obálky: Emily Wittig Designs

Grafická úprava: Design Amorandi

Grafická úprava obálky: Zsuzsi Kispál

ISBN 978-80-8315-000-3

EAN 9788083150003

Všetky práva vyhradené. Len pre vaše osobné potešenie. Táto kniha sa nesmie opätovne predávať ani darovať iným osobám. Ak ste si túto knihu nekúpili alebo nebola zakúpená iba pre vaše použitie, prosím, vráťte ju a kúpte si vlastnú kópiu. Ďakujeme, že knihu pirátsky nereprodukuje a rešpektujete nespočetné množstvo hodín, ktoré jej autorka venovala.

Táto kniha je fikcia. Mená, postavy, spoločnosti, miesta, udalosti a incidenty sú výplodom autorkinej fantázie alebo sú použité fiktívne. Akákoľvek podobnosť so skutočnými osobami, živými či mŕtvymi, alebo so skutočnými udalosťami, je čisto náhodná.

Nijaká časť tejto knihy sa nesmie reprodukovat' v žiadnej podobe alebo akýmikoľvek elektronickými alebo mechanickými prostriedkami vrátane systémov na uskladnenie dát a vyhľadavanie informácií, s výnimkou použitia krátkych citátov v recenzii knihy. Ak chcete získať povolenie na výňatky častí textu, kontaktujte, prosím, autorku na e-mailovej adrese teagan@teaganhunterwrites.com.

*Pre všetkých, ktorí sa niekedy cítili, že nie sú dosť dobrí,
hoci v skutočnosti sú.*

Tvoj mozog ti klame. Povedz mu, nech už, doriti, sklapne.

*A pre Conrada Fishera, chlapca, ktorý nám všetkým
pripomenul, čo v skutočnosti znamená túžba.*

MILÁ ČITATEĽKA, MILÝ ČITATEĽ,

táto kniha je o manželstve, ktoré práve prechádza krízou. Hoci niekoho milujete viac než čokoľvek na svete, niekedy proste musíte uprednostniť samých seba, musíte robiť ťažké rozhodnutia. Je to pohľad na dvoch ľudí, ktorí sú spolu už veľmi dlho, možno sa až príliš usadili v svojej komfortnej zóne a zabudli, čo ich na začiatku vlastne spojilo – láska.

Prosím, vedzte, že hoci sa v tejto knihe odohrá niekoľko náročných rozhovorov, nevyskytuje sa v nej nevera.

V knihe sa však objaví šikanovanie v súvislosti s telesnou hmotnosťou a príliš panovační rodičia.

Ak si želáte vidieť zoznam všetkých potenciálne citlivých tém v mojich knihách, navštívte moju webovú stránku.

Na vašom duševnom zdraví počas čítania záleží.

1. kapitola

KELLER

Lawson: Stále platí, že dnes spolu v Top Shelf oslávime Nový rok?

Lawson: Povedzte áno, inak sa rozrevem. Prisahám.

Hayes: Tak trochu si myslím, že by som to rád videl.

Hayes: Teba, ako plačeš, aby bolo jasné.

Hutch: Ja som to už videl. Nie je to pekný pohľad. Bude lepšie, ak mu jednoducho prikývneš.

Fox: Júj. A prečo si plakal, kámo?

Locke: Tipujem, že kvôli Kellerovi. Že bol naňho znova hnusný.

Ja: Nie som naňho hnusný. Len hovorím nahlas to, čo si aj tak všetci myslia.

Lawson: Tým najhorším možným spôsobom.

Lawson: A nie, Keller ma NEROZPLAKAL.

Hutch: Bolo to na svadbe jeho brata. Soplil tam na všetky strany.

Lawson: Pretože svadby sú nádherné. Vy ste iba bezcitní!

Hutch: Ja nie. Ja plačem.

Lawson: Fakt? Tak uveď príklad kedy.

Hutch: No... keď sa mi narodilo DIEŤA.

Lawson: Ha, ha, aký lúzer!

Hayes: Dopekla, Hutchy. To je vlastne celkom milé.

Fox: Jéééj.

Locke: Ako by si aj mohol neplakať? Veď je rozkošná.

Lawson: POČKAŤ.

Lawson: WTF

Lawson: Vy si z neho naozaj nebudete robiť randu za to, že PLAKAL?!

Locke: Nie.

Hayes: Nie, kámo. Jeho baba práve porodila jeho zasrané DIEŤA.

Fox: Ja by som si z niečoho takého nikdy nerobil randu!

Lawson: Keller? Nič?

Ja: Nemám k tomu nič. Ako povedal Hayesko, narodil sa mu potomok. Slzy sa v takom prípade očakávajú.

Lawson: ČO TO MÁ, DOPEKLA, ZNAMENAŤ?

Lawson: Keby Daisy mala šteniatka a ja by som plakal, pílili by ste mi s tým uši do konca života!

Ja: To preto, lebo Daisy je tvoj PES.

Ja: Prečo by si pri niečom takom plakal??

Lawson: Pretože je to nádherné! Presne ako Jacobova svadba, preto ma rozčítla. Viete, aký antiromantik to bol, kým nestretol svoju ženu. A teraz je celý sladučký a zamilovanučký a podobné sračky. Je to romantické ako sviňa.

Hayes: Fakt bol úplne hrozný.

Hutch: Horší než Keller?

Hayes: Je vôbec niekto horší než Keller?

Locke: Hm, nemyslím si, že je to možné.

Fox: No tak, chalani. Kells nie je až taký zlý.

Lawson: Foxynko, mám ťa rád, ale trepeš kokotiny.

Fox: Aj ja mám rád teba, kámo.

Hayes: Hej, prepáč, ale si úplne mimo. On je NAOZAJ zlý.

Locke: Nezablokoval si nás všetkých na Vianoce iba preto, aby nevidel naše rodinné fotky?

Hutch: Aby sme boli spravodliví, myslím, že to bolo preto, lebo Lawsy nevedel prestať posilať fotky všetkých svojich dvadsiatich psov v pyžamách.

Lawson: Nie je ich dvadsať! Mám iba troch... a jednu mačku, hoci Hádes technicky patrí Rory. Nenávidí ma.

Lawson: A tie zladené pyžamá boli, kurva, rozkošné! Rory a ja sme ich mali na sebe tiež. Na jednej fotke sa dokonca usmiala!

Lawson: Zablokoval nás preto, lebo ho šťve, že je teraz jediný slobodný chlap v Klube nezadaných Serpents.

Ja: Mimochodom, je tiež v tejto prekliatej skupine a vidí, ako si ho tu berie do huby banda idiotov.

Ja: A nešťve ho to. Len nemá trpezlivosť na cudzie sprostosti.

Lawson: Takžeee... žiarliš.

Ja: To teda, kurva, nie.

Lawson: Ž-I-A-R-L-I-Š.

Ja: Gratulujem. Vieš hláskovať. Dáš si držkovú?

Lawson: Držkovú? Nechceš mi radšej ponúknuť hubovú polievku?

Ja: Jedna do držky znie omnoho lákavejšie než jedna po hube.

Lawson: Vidíte? Vždy sa uchýľuje k násiliu. Stavím sa, že za to môže všetok ten potláčaný hnev, pretože žiarli, že sme šťastní a zamilovaní, zatiaľ čo on sedí doma na gauči ako nejaký osamelý lúzer, ktorý na Silvestra nemá s kým tráviť čas.

Hutch: Fíha.

Hayes: Doriti, Lawsy. Ty si odvážny.

Lawson: Odvážny alebo iba úprimný?

Locke: Rozhodne odvážny.

Fox: Alebo hlúpy.

Lawson: Hej, čo to má, kurva, znamenať?

Fox: Prepáč, ale v tomto si sám za seba. Rýpať do Kellera je ako vypustiť z reťaze besného psa, ktorého nevieš udržať pod kontrolou.

Ja: Vďaka, Foxy. To je asi najmilšia vec, akú si o mne kedy povedal.

Ja: A ty, Lawsy, sa môžeš dať vypchať.

Lawson: Aha, takže TY môžeš byť úprimný, ale ja nie? A toto je akože fér?

Ja: Život nie je fér.

Lawson: Si najhorší.

Lawson: Tak prídete na tú zasranú párty, alebo nie?

Fox: Lilah a ja prídeme.

Hutch: Budeme tam.

Locke: Jasné, kámo. To by som si nenechal ujsť.

Hayes: Quinn je po tomto semestri viac než pripravená utrhnúť sa z reťaze, takže tam určite budeme.

Lawson: ... Keller?

Ja: Čo?

Lawson: *emoji prevrátených očí*

Lawson: Prídeš do Top Shelf alebo budeš celý večer trucovať, zatiaľ čo my sa budeme baviť?

Ja: A prečo by som mal prísť?

Lawson: Nemal by si. Je mi jedno, čo spravíš.

Ja: Tak fajn. Neprídem.

Lawson: PANEBOŽE, TO MYSLÍŠ VÁŽNE?
PREČO SA PRÁVE TERAZ SPRÁVAŠ
AKO TAKÝ KOKOT?

Fox: ... kokot?

Hutch: Nebudem klamať, rozosmialo ma to.

Hayes: Mňa tiež.

Locke: Sme banda dvanásťročných.

Lawson: Okrem teba. Ty si stále starec, Lockinko.

Locke: Prisahám, že zruším svoju účasť.

Lawson: Niiiiieeeeeeee.

Lawson: Beriem späť. Nie si starý, hoci znieš extra staro, keď používaš slová ako „zruším svoju účasť“. Nie. Vôbec nie si starý.

Hayes: Z každého jedného tvojho slova kvapká irónia.

Locke: Tiež ju, kurva, počujem.

Lawson: U koho? U mňa? Nikdy!

Locke: Len pokračuj, Lawsy. Dnes večer to budete iba ty, Keller a tá päť do držky.

Lawson: Rory tam bude tiež, takže som s tým úplne v pohode.

Ja: Ježiši, nie. Prosím, nezačínaj s tými zaľúbenými rečami. Môj žalúdok dnes večer nezvládne toto – a ešte aj tequilové panáky k tomu.

Lawson: Tak vynecháme panáky.

Lawson: A, mimochodom, to znamená, že prídeš.

Lawson: ŽIADNE VÝHOVORKY!

Lawson: Všetci sa vidíme o desiatej!
Nemeškajte, lebo budem plakať.

Hutch: Čo to dnes máš s tým plačom?

Lawson: Len nemeškaj, Hutchy. Dobré?
Dobré. Mám vás rád, chalani. Čaute.

Ja: Ešte niekto z vás si želá, aby Lawsons nikdy nevymenili do Seattle Serpents?

Hayes: Brácho, momentálne sme druhí v Pacifickej divízii. Takže rozhodne nie.

Hutch: Lezie mi na nervy ako sviňa, ale nie.

Fox: Naozaj chceš, aby som na to odpovedal?

Locke: Je to kráľ na vhadzovaniach. A zároveň má túto sezónu našliapnuté na päťdesiat gólov. Myslím, že môžeme bezpečne povedať, že je prínosom.

Lawson: O, MÔJ BOŽE *emoji s rozneženým pohľadom* Vedel som, že ma máte radi. VEDEL SOM TO.

Ja: Upokoj sa. Nikto nič také nepovedal.

Lawson: Nemuseli ste. JA TO CÍTIM.

Ja: Tak ako neskôr UCÍTIŠ moju päť na svojej brade?

Lawson: Pobožkám tie hánky, Kells. Presne o polnoci. *emoji s pusinkou*

Ja: Dotkni sa ma a zomrieš.

Lawson: Potom smrť vítam s otvorenou náručou. *emoji s pusinkou*

„Doriti,“ zamrmlam a hodím telefón na vankúš vedľa seba. Ten naďalej vibruje pod náporom nových správ, s najväčšou pravdepodobnosťou od Lawsons. Prisahám, ten chlap nikdy nevie, kedy má držať hubu, čo vysvetľuje aj tú žltozelenú modrinu, ktorú mám, pretože som sa ho minulý týždeň zastal v zápase proti Vegas.

Nevadí mi to. Milujem bitky. Vďaka nim mám pocit, že som naozaj užitočný a nie som iba ďalšie telo, ktoré zohrieva lavičku. Pretože, priznajme si to – nie som žiadna superstar. Som ten, ktorého pošlú na ľad, keď tím potrebuje trochu energie. Ten, čo má v sebe tvrdosť. Ten, čo obetuje vlastné telo, aby zblokoval strely a dostal šikovnejších hráčov do lepšej pozície na zakončenie. A mne to vyhovuje. Zmieril som sa so svojou úlohou. Milujem ju.

Čo však nemilujem? Natlačiť sa na Silvestra do baru preplneného na prasknutie a liať do seba tequilové shoty uprostred sezóny. Je to lepšie, než zostať doma a zaspáť ešte pred polnocou?

Nie. Absolútne nie. A odmietam predstierať opak. Pôjdem tam aj tak? Kurva, bohužiaľ, áno.

Kiežby som mohol povedať, že je to preto, lebo ma Lawson uštve na smrť, ak neprídem, ale nebola by to pravda. Lucas Lawson ma bude vytáčať bez ohľadu na to, či dorazím alebo nie. Taký jednoducho je. A ja som sa s tým za tie roky, čo sme spoluhráči v Seattle Serpents, naučil žiť. Bola to výzva, keď ma prinútil vstúpiť do svojho smiešneho „Klubu nezadaných Serpents“. Ten názov je dnes vlastne komický. Vznikol vďaka sľubu, že zostaneme slobodní, kým nezdvihneme nad hlavu Stanleyho pohár, ale keďže to celé išlo do sračiek a všetci majú teraz vážne vzťahy, sme už iba banda chlapov, ktorí spolu radi trávia čas.

Niežeby som to niekedy povedal nahlas.

Rovnako ako by som nikdy nahlas nepriznal skutočný dôvod, prečo sa dnes večer pridám k spoluhráčom. Nechcem sedieť na gauči a oddávať sa prišerným myšlienkam. Silvester je najhorší deň v roku – to bez debaty. Je to deň, keď sa všetko zmenilo. Deň, keď som sa zmenil *ja*. Deň, keď sme sa zmenili *my*.

Nenávidím ho.

Schmatnem joystick, ktorý som odhodil, keď mi prvýkrát zazvonil telefón, a sústredím sa na vyvražďovanie démonov svojím štítom s motorovou pílou. Nie je to práve najlepší spôsob, ako tráviť čas, ale je to znesiteľnejšie, než keby sa mi do mysle mali vkrádať spomienky. Spomienky na to, aké to bolo kedysi. To nesmiem dopustiť. Nesmiem im dovoliť, aby sa tam usadili. A už vôbec im nesmiem venovať pozornosť. Vždy, znova a znova, to vedie k tomu istému, s čím žijem posledné tri roky. K zlomenému srdcu.

Napokon sa môj telefón upokojí. A spolu s ním aj moja myseľ. Nasledujúce dve hodiny nemyslím na nič iné, iba na to, ako zlikvidovať tohto démonického kráľa a stať sa najdesivejšou entitou v celom pekle. Až keď na mňa zamraucí Percy z druhej strany bytu, uvedomím si, koľko času ubehlo.

„Čo je, krpec?“ spýtam sa, keď trojnohý kocúr vyskočí na gauč a chvostom ma šľahne priamo do tváre. Nebyť dvoch nesúmerných čiernych škvŕn okolo očí, bol by celý biely.

Otočí sa a ako zvyčajne si pritlačí ňufák k mojej brade. Je to jeho obľúbený trik, vždy keď vycíti, že sa ho chystám nechať samého.

„Iba na pár hodín,“ poviem. „Nebudem preč celú noc. Sľubujem.“

Pritlačí sa ku mne ešte silnejšie, akoby vravel: *Dobre, verím ti... ale iba tentoraz*.

Potichu sa zasmejem. „Dobre. Presvedčil si ma. Ešte päť minút maznania a potom sa musím ísť pripraviť. Tvoj strý-

ko Lucas – ktorého si nikdy nestretol, ale počul si ma naňho nadávať viac než dosť – trvá na tom, aby som sa ukázal na silvestrovskej oslave.“

Mňau.

„Ja viem. Aj mne to pripadá ako úplná kokotina.“

Mňau.

Premýšľam, že nepôjdem. Že zostanem sedieť na gauči presne takto, s Percym v náručí, a budem sa napchávať snackmi, kým nezaspím.

Potom si spomeniem, že zajtra budem musieť čeliť Lawsovi a ostatným spoluhráčom na tréningu. A budú vyzbrojení stovkami otázok, ako vždy. A to nechcem. Radšej by som hodinu v kuse jazdil trestné kolá, než mal vysvetľovať, prečo tento deň tak kurevsky neznášam.

Mňau.

„Aj tak idem, kámo. Musím. Chápeš, však?“

Mňau.

Prijme tú odpoveď – alebo si to aspoň nahováram – a ja sledujem hodiny, zatiaľ čo mu rukou prechádzam hore-dolu po chrbte a vychutnávam si jeho jemné pradenie. Keď sa priblíži desiata hodina, na sto percent viem, že ak budem ďalej otáľať, schytám to od Lawsona. Odlepím sa od gauča a zamierim do spálne.

Percy zoskočí dolu a cupitá tesne za mnou. Usmejem sa. Nikdy som nebol jedným z tých detí, ktoré prosíkali rodičov o šteniatko alebo mačiatko. Jediné, čo ma kedy zaujímalo, bol hokej.

Vždy som uprednostnil nové korčule alebo nové rukavice. Ale s Percym to bolo iné. Vošiel som do útulku úplnou náhodou, stretli sa nám pohľady a ja som vedel, že patríme k sebe. Možno to bolo preto, že sme práve prišli o šancu dostať sa do play-off.

Alebo preto, že som bol osamelý. Na tom nezáleží. Teraz som ja odkázaný naňho a on je odkázaný na mňa. A inak to ani nechcem.

Kocúr vyskočí na posteľ, ja si vymením tepláky za džínsy a staré tričko za sivé tričko Henley s dlhým rukávom. Som si istý, že väčšina partie bude oblečená o čosi lepšie. Lenže ja nemám koho ohurovať.

„Tak dobre,“ poviem Percymu, keď som pripravený. Postavím sa k vchodovým dverám a obúvam si topánky. „Najneskôr o pol jednej som späť. Dávaj tu na všetko pozor. Ak sa niekto vláme dnu, vydriap mu oči a potom začni vrieskať o tretej ráno – ako máš vo zvyku.“

Mňau.

Ešte raz ho poškrabkám za uchom a vyrazím von. Dám si pozor, aby som za sebou poriadne zamkol dvere. Cestou k výťahu si vyberiem telefón a objednám si odvoz. Nemám v pláne opiť sa do nemoty, ale radšej budem opatrný. Pretože ktovie? Možno ma Lawson vytočí natoľko, že budem potrebovať alkohol, aby som prežil do polnoci.

Kým čakám na výťah, modlím sa, aby vnútri nebol nikto, koho poznám. Odkedy tu bývajú Whitlocke a jeho priateľka Vanessa, narážam na nich oveľa častejšie, než by mi bolo milé.

Som rád, že je ten dedo šťastný. Naozaj. Ale musia sa obližovať vo výťahu aj vtedy, keď je tam s nimi niekto ďalší?

Keď sa dvere výťahu rozostúpia, s úľavou zistím, že kabína je prázdna, a vojdem dnu. Opriem sa o zadné zábradlie a zavriem oči, zatiaľ čo klesám nadol. Snažím sa potlačiť nutkanie otočiť sa, vrátiť sa do bytu a splynúť so svojím gaučom.

Dofaka. Možno by som sa dnes večer mal *naozaj* zrúbať tequilovými shotmi. Možno potom zabudnem, ako veľmi tento zasraný sviatok nenávidím.

Kiežby pre nás tréner Smith nemal na zajtrajšie ráno pripravený dlhý program. Po sviatkoch nás vždy naháňa na zimák